

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.12.1.
COM(2016) 757 final

2016/0370 (CNS)

**A határokon átnyúló elektronikus kiskereskedelmet érintő héaszabályozás
korszerűsítése**

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE

**a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a
termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek
tekintetében történő módosításáról**

{ SWD(2016) 379 final }

{ SWD(2016) 382 final }

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Európai Bizottság elkötelezett az áruk és a szolgáltatások szabad mozgásának biztosítása, valamint annak biztosítása mellett, hogy „az egyének és vállalkozások akadálymentesen [...] végezhetik internetes tevékenységeiket”. Ami a hatályos héaszabályozást illeti, az „Európai digitális egységes piaci stratégia” című, 2015. májusi közlemény¹ és az „Úton egy egységes uniós héaövezet felé – új döntések szükségeltetnek” című, 2016. áprilisi közlemény² kiemelt prioritássá tette a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem azon akadályainak felszámolását, amelyek a hátrányos héakötelezettségekből, valamint az uniós vállalkozásokat károsító semlegesség alapvető hiányából fakadnak. A javaslatok korszerűsítik az elektronikus kereskedelmi tevékenységekre alkalmazandó hatályos héaszabályozást, és segítséget nyújtanak annak időtállóvá tételében.

A fellépésnek lényegében három oka van:

- Először is, következetesen a héakötelezettségek összetettségét határozzák meg annak egyik fő okaként, hogy a vállalkozások miért nem folytatnak határokon átnyúló elektronikus kereskedelmet, és ezért ez azt jelenti, hogy számos vállalkozás nem juthat az egységes piacra. Becslések szerint a héakötelezettségek betartásának költsége évente átlagosan 8 000 EUR minden olyan tagállam számára, amelyben a vállalkozások szolgáltatást nyújtanak. Ez jelentős költség a vállalkozások – különösen a kkv-k – számára.
- Másodszor, a jelenlegi rendszer nem semleges, mivel az uniós vállalkozások egyértelműen hátrányban vannak a nem uniós vállalkozásokhoz képest, amelyek törvényesen és a kötelezettségek betartásának jelentős mértékű elmulasztásával héamentesen nyújthatnak szolgáltatásokat az EU-ban. Mivel a héamértékek akár 27 %-osak is lehetnek, a héa alkalmazásának elmaradása esetén jelentős torzulás tapasztalható a nem uniós vállalkozások javára.
- Harmadszor, a meglévő rendszer összetettsége, valamint a kisebb csomagok behozatalára vonatkozó jelenlegi mentesség azt jelenti, hogy a tagállamok értékes adóbevételektől esnek el. Becslések szerint a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem tekintetében a kiesett héa és a megfelelés hiánya között e bevételkiesés évente 5 milliárd EUR.

E javaslat kidolgozása során a Bizottság a minőségi jogalkotási program keretében elvégezte az elektronikus kiskereskedelmi szolgáltatások nyújtására alkalmazandó, meglévő szűkített egyablakos ügyintézés, valamint az ilyen szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó 2015. évi változások célravezetőségi vizsgálatát. A javaslat megfelelően figyelembe veszi ezt a vizsgálatot. A javaslat különösen a kkv-k és a mikrovállalkozásokat érintő hiányosságokkal és akadályokkal foglalkozik. Számszerűsítve: az EU-n belüli határokon átnyúló értékhatár 2018. évi bevezetésével 6 500 vállalkozás kikerül a jelenlegi szűkített egyablakos ügyintézési rendszerből, ami lehetségesen 13 millió EUR költségmegtakarítást eredményez e vállalkozások számára. Az egyszerűsített bizonyítási követelmények 2018. évi bevezetése további 1000 vállalkozásra fog vonatkozni. A szűkített egyablakos ügyintézés 2021. évi

¹ COM(2015) 192 final.

² COM(2016) 148 final.

kiterjesztésekor a termékekre is alkalmazandó értékhatár 430 000 vállalkozásra fog vonatkozni, e vállalkozások számára akár 860 millió EUR lehetséges megtakarítással.

A kezdeményezés célravezető és hatásos szabályozási (REFIT) vonatkozása az új kezdeményezés fő célkitűzéséhez is kapcsolódik, amely „az eltérő héarendszerekből fakadó, a határokon átnyúló elektronikus kereskedelemhez kapcsolódó terhek minimálisra csökkentése”. A leszállítandó eredmények tekintetében a javaslat 2021-től várhatóan évente 2,3 milliárd EUR-val csökkenti a héakötelezettségek betartásának költségeit, ugyanakkor 7 milliárd EUR-val növeli a tagállamok héabevételeit. Ezen túlmenően a szűkített egyablakos ügyintézési rendszer 2021. évi kiterjesztése a 2015. évi kezdeményezés REFIT-értékelése keretében feltárt bizonyos hiányosságokat is figyelembe vesz, például a számlázási követelményekre, az ellenőrzések összehangolására, a székhely szerinti ország adózókkal való kommunikációra vonatkozó szabályainak szükségességét, és tulajdonképpen többek között a termékek értékesítőire, valamint a szolgáltatásnyújtókra vonatkozó értékhatárt is.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A javaslat általános célkitűzéseit a belső piac zavartalan működése, az uniós vállalkozások versenyképessége és a digitális gazdaság célravezető adóztatása biztosításának szükségessége jelenti. A javaslat összhangban van a héa tekintetében a rendeltetési hely elvének jövőbeni alkalmazásával, ahogyan azt a héára vonatkozó közelmúltbeli, a Tanács által támogatott cselekvési tervben³ szerepel.

A héára vonatkozó cselekvési terven felül a javaslatot kulcsfontosságú kezdeményezésként határozta meg az európai digitális egységes piaci stratégia⁴ (a továbbiakban: digitális egységes piaci stratégia), valamint az egységes piaci stratégia⁵ és az e-kormányzati cselekvési terv⁶.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

- **Jogalap**

A javaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 113. cikke. Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a Tanács az Európai Parlamenttel, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően, különleges jogalkotási eljárás keretében, egyhangúlag rendelkezéseket fogad el a közvetett adózás területére vonatkozó tagállami szabályok harmonizálására.

- **Szubszidiaritás**

A javaslat összhangban van a szubszidiaritás elvével, mivel a feltárt fő problémákat (torzító hatások, magas igazgatási költségek stb.) a hatályos héairányelv és a kapcsolódó jogi aktusok szabályai okozzák. Tekintettel arra, hogy a héa uniós szinten harmonizált adó, a tagállamok önmaguktól nem állapíthatnak meg eltérő szabályokat, és ezért a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem tekintetében a héaszabályozás korszerűsítését célzó bármely kezdeményezés a héairányelv módosítására irányuló bizottsági javaslatot tesz szükségessé. A javaslat egyértelműen értéket teremt azon felül, ami tagállami szinten elérhető, mivel az egyszerűsítés elve az, hogy a szűkített egyablakos ügyintézési rendszert minden tagállamban alkalmazzák és az a vállalkozások rendelkezésére álljon a minden tagállamban fizetendő adó egyszerű és célravezető elszámolásához. A szűkített egyablakos ügyintézés tagállamok általi önkéntes alkalmazásához hasonló „puha” jogi megközelítés nem valósítható meg, mivel az

³ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/05/25-conclusions-vat-action-plan/>

⁴ COM(2015) 192 final.

⁵ COM(2015) 550 final.

⁶ COM(2016) 179 final.

ilyen ügyintézés kivételt képez a rendes szabályok alól, és így informatikai infrastruktúrával támogatott összehangolt megközelítést tesz szükségessé.

- **Arányosság**

A javaslat összhangban van az arányosság elvével, azaz nem mutat túl a Szerződések célkitűzéseinek, különösen az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken. A szubsidiaritási teszthez hasonlóan a héairányelv módosítására irányuló javaslat nélkül a tagállamok nem kezelhetik a problémákat és a problémák kiváltó okait. A javaslat arányosságának számos fontos aspektusa van. Először is a javaslat két szakaszban történő végrehajtása elismeri, hogy 2018-ban informatikai fejlesztés szükségessége nélkül bevezethetők bizonyos intézkedések, például az értékhatár és az egyszerűsített kötelezettségek. A javaslat fő elemei esetében a 2021-es végrehajtási időpont azonban azt ismeri el, hogy a tagállamoknak megfelelő időszakra lesz szükségük annak biztosításához, hogy az informatikai rendszereket ki lehessen fejleszteni és tesztelni lehessen. Ez a vállalkozásokkal folytatandó további konzultációt is lehetővé tesz. Másodszor, elismert tény, hogy noha a vámigazgatási szervek kihívásokkal fognak szembesülni, mivel a kisebb csomagok behozatalára vonatkozó héamentesség megszüntetése következtében jelenösen növekedni fog azon csomagok száma, amelyekre héát kell beszédni, ezt mérsékelni fogja az összes, legfeljebb 150 EUR értékű csomag esetében a szűkített egyablakos ügyintézés keretébe tartozó importszabályozással biztosított egyszerűsítés, a tagállamok héabevételeinek évenként 7 milliárd EUR-val történő növekedése, valamint a jelenleg hátrányos helyzetben lévő uniós vállalkozások egyenlő versenyfeltételeinek megteremtése.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A javaslat négy jogi aktus módosítását teszi szükségessé. Elsődlegesen a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv⁷ (a héairányelv) és a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről szóló 904/2010/EU rendelet⁸ módosul. Viszonylag kis mértékben módosul a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében történő meghatározásáról szóló 2009/132/EK irányelv⁹ és a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU rendelet¹⁰.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A konzultációs stratégiának két fő célja volt. Az első a teljesítési helyre vonatkozó szabályok és a szűkített egyablakos ügyintézés 2015. évi módosításainak végrehajtására irányuló REFIT keretében végzett elemzésben történő segítségnyújtás, a második pedig az érdekelt felek arra vonatkozó álláspontjának megszerzése volt, hogy hogyan vélekednek a Bizottság által a digitális egységes piaci stratégia keretében a határokon átnyúló elektronikus kereskedelmet érintő héa-keretszabályozás korszerűsítésére tett kötelezettségvállalásról.

⁷ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

⁸ HL L 268., 2010.10.12., 1. o.

⁹ HL L 292., 2009.11.10., 5. o.

¹⁰ HL L 77., 2011.3.23., 1. o.

A konzultációs folyamatnak négy fontos aspektusa volt:

- (1) a Deloitte által a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem korszerűsítésére vonatkozó alternatívákról szóló tanulmány keretében folytatott konzultációk és érdekelt felekkel tartott munkaértekezletek (2015. február – 2016. július);
- (2) a tagállamokkal és a vállalkozásokkal tartott Fiscalis szeminárium (2015. szeptember, Dublin);
- (3) a kulcsfontosságú érdekelt felekkel folytatott célirányos konzultáció;
- (4) nyílt és nyilvános konzultáció¹¹.

A különböző alternatívák kkv-kra gyakorolt hatása e hatásvizsgálat központi eleme volt. A hatásvizsgálathoz mennyiségi és minőségi szempontból egyaránt hozzájáruló kkv-k problémáinak megértése és kezelése érdekében konkrét intézkedésekre került sor. E tekintetben kifejezetten a kis- és a mikrovállalkozásokra és azok reprezentatív csoportjaira irányuló internetes felmérésre került sor, és a Bizottság gondoskodott arról, hogy a kkv-k képviseltetve legyenek az érdekelt felekkel rendezett konferencián.

További részletek a hatásvizsgálat „Összefoglaló jelentés az érdekelt felekkel folytatott konzultációról” című 2. mellékletében találhatók.

A konzultációs folyamat során a vállalkozások és a vállalkozások szövetségei – többek között a kis- és középvállalkozások – által felvetett aggályok főként a teljesítési helyre vonatkozó 2015. évi szabályokhoz és a szűkített egyablakos ügyintézésnek az érintett szolgáltatásokra történő alkalmazásához kapcsolódnak (értékhatar szükségessége, a székhely szerinti ország szabályainak alkalmazása bizonyos konkrét héakötelezettségekre, például a számlázásra, a nyilvántartások vezetésére, az ellenőrzések összehangolására stb.), és azok messzemenően megjelennek ebben a javaslatban.

• Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása

A Bizottság a Deloitte által „A határokon átnyúló elektronikus kereskedelem héavonatkozásai – Korszerűsítési alternatívák” című tanulmányának (2015. február – 2016. július) 1., 2. és 3. tételéhez végzett elemzést használta fel. A tanulmányt közzétették a Bizottság honlapján a következő oldalon:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/reports_published/index_en.htm.

A tanulmány három célt tűzött ki. Először is az elektronikus kereskedelem héavonatkozásainak a hatályos héaszabályozás keretében történő gazdasági elemzését (1. tétel). Másodszor a határokon átnyúló elektronikus kereskedelem héavonatkozásainak korszerűsítéséhez mérlegelt alternatívák hatásának értékelését (2. tétel). Harmadszor a távközlési, a műsor- és az elektronikus szolgáltatások (a továbbiakban: elektronikus szolgáltatások) esetében a teljesítési helyre vonatkozó szabályok és a kapcsolódó, 2015 januárjában hatályba lépett szűkített egyablakos ügyintézési rendszer módosításai végrehajtásának értékelését (3. tétel).

11

http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2015_vat_cross_border_ecommerce_en.htm.

A Bizottsághoz megközelítőleg 370 vélemény érkezett. Valamennyi nyilvános vélemény elérhető az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság honlapján:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/consultations/tax/public-consultation-results_en.xlsx

Ezenfelül két értekezlet került megrendezésre szakértők bevonásával. 2015 szeptemberében Írországban megrendezték a Fiscalis 2020 szemináriumot, amelyen a tagállami héaszakértők és a vállalkozások egyaránt részt vettek. A szeminárium fő célja a teljesítési helyre vonatkozó 2015. évi szabályok és a szűkített egyablakos ügyintézés értékelése, valamint a határokon átnyúló elektronikus kereskedelmet érintő héaszabályozás korszerűsítési alternatíváinak értékelése volt, amelyek a javaslat kezdeti hatásvizsgálatában is szerepeltek. 2016 áprilisában Svédországban egy második, Fiscalis 2020 és Vám 2020 munkaértekezlet került megrendezésre, amelyen a tagállami adó- és vámszakértők vettek részt elsősorban annak érdekében, hogy megvizsgálják a javaslat behozatali vonatkozásait (a kisebb csomagok behozatalára vonatkozó héamentesség megszüntetése és a szűkített egyablakos ügyintézésnek a legfeljebb 150 EUR értékű kisebb csomagok behozatalára történő kiterjesztése).

Mindkét értekezlet pozitív kimenetelű volt, és az értekezletek során kapott ajánlásokat a Bizottság e javaslatban tovább mérlegelte.

- **Hatásvizsgálat**

A javaslat hatásvizsgálatát a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2016. június 22-én mérlegelte. A testület pozitív véleményt adott ki a javaslatról, továbbá néhány ajánlást, amelyeket a Bizottság figyelembe vett. A testület véleménye és ajánlásai az e javaslatot kísérő hatásvizsgálatra vonatkozó bizottsági szolgálati munkadokumentum 1. mellékletében szerepelnek. A vezetői összefoglaló a következő oldalon érhető el: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/digital-single-market-modernising-vat-cross-border-ecommerce_en.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Ez a javaslat a Célravezető és hatásos szabályozás (REFIT) program keretébe tartozik, és e tekintetben az elektronikus szolgáltatások esetében a teljesítési helyre vonatkozó szabályok 2015. évi módosításai végrehajtásának értékelésére, valamint az e szolgáltatásokhoz tartozó szűkített egyablakos ügyintézési rendszer végrehajtásának értékelésére került sor. Ebből az értékelésből az derül ki, hogy a szűkített egyablakos ügyintézés a közvetlen nyilvántartásba vétel és fizetés alternatívájához képest 500 millió EUR-t takarít meg a vállalkozások számára, vállalkozásonként átlagosan 41 000 EUR-t. A közvetlen nyilvántartásba vételre vonatkozó alternatívához képest ez 95 %-os költségcsökkentést jelent.

A szűkített egyablakos ügyintézés értékelés annak biztosításában is igen hasznos, hogy az új kezdeményezés elismeri a pozitívumokat és kezeli a 2015. évi módosítások esetleges hiányosságait. E javaslatban például szerepel, hogy 2018-ban határokon átnyúló értékhatár kerül bevezetésre, amely a 2015. évi módosítások hatálya alá tartozó szolgáltatásokra alkalmazandó, szerepel továbbá az, hogy a 100 000 EUR-nál kevesebb árbevétellel rendelkező elektronikus szolgáltatást nyújtók számára enyhül a két bizonyíték követelménye (úgynevezett „puha landolás”).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Becslések szerint a javaslat 2021-től évente 7 milliárd EUR-val növeli a tagállamok héabevételeit. Becslések szerint a javaslat évente 2,3 milliárd EUR-val csökkenti a vállalkozások adminisztratív terheit.

A tagállamok számára jelentkező költségvonzatoknak korlátozottnak kell lenniük, mivel a szűkített egyablakos ügyintézés kiterjesztése a meglévő informatikai rendszer fejlesztését jelenti.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A végrehajtást a Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság felügyeli. A 2015. évi módosítások esetéhez hasonlóan a Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottságot az Információtechnológiai Állandó Bizottság támogatja.

- **A javaslat fő rendelkezéseinek áttekintése**

A javaslat fő rendelkezései a következők:

1. a meglévő szűkített egyablakos ügyintézés kiterjesztése tárgyi eszközök és elektronikus szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatások Közösségen belüli távértékesítésére, valamint harmadik országokból származó termékek távértékesítésére;
2. a végső fogyasztóknak szánt termékek importőrei számára a behozatali hea általános bevallására és befizetésére vonatkozó egyszerűsített rendelkezések bevezetése, amennyiben a héát nem a szűkített egyablakos ügyintézési rendszeren keresztül fizették be;
3. a Közösségen belüli távértékesítésre vonatkozó, az egységes piacon belül torzulást okozó, meglévő értékhatárok megszüntetése;
4. a kisebb csomagok harmadik országbeli értékesítőktől történő behozatalára vonatkozó, az uniós értékesítőket hátrányos helyzetbe hozó, meglévő héamentesség megszüntetése;
5. a Közösség egészére kiterjedő közös egyszerűsítési intézkedés, többek között az elektronikus kiskereskedelmet folytató induló innovatív vállalkozások segítése érdekében a termékek és az elektronikus szolgáltatások Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozó hea-értékhatár bevezetése, valamint a fogyasztók azonosítása tekintetében egyszerűsített szabályok bevezetése;
6. az uniós értékesítők számára annak lehetővé tétele, hogy a székhely szerinti ország szabályait alkalmazzák például a számlázás és a nyilvántartások vezetése területén; valamint
7. magas megfelelési arány biztosítása érdekében fokozottabb koordináció a tagállamok között a héarendszert alkalmazó határokon átnyúló vállalkozások ellenőrzése során.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1. cikk – a héairányelv módosításai – 2018. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezések

Az 1. cikk 1. pontja a héairányelv 28. cikkének egyértelművé tételét javasolja, ami a héabizottságban folytatott megbeszéléseket tükrözi. A rendelkezés kiegészül a „beleértve azokat az eseteket is, amikor ez távközlési hálózat, interfész vagy portál útján történik” szövegrésszel, annak egyértelművé tétele érdekében, hogy ez a cikk akkor is alkalmazandó, amikor közvetítő személy vagy a saját nevében, de egy másik személy megbízásából eljáró és a szolgáltatásnyújtáshoz elektronikus interfészt használó harmadik személy közreműködésével nyújtanak elektronikus szolgáltatást.

Az 1. cikk 2–7. pontja a nem letelepedett adóalanyok által letelepedett adóalanyok számára nyújtott elektronikus szolgáltatások adóztatására vonatkozó, a héairányelv XII. címének 6. fejezetében megállapított jelenlegi különös szabályozások több tökéletesítését javasolja. Ezek a tökéletesítések, amelyek nem teszik szükségessé az elektronikus nyilvántartásba vételi és

fizetési rendszer (a szűkített egyablakos ügyintézés) semmiféle módosítását (ez a rendszer teszi lehetővé az ilyen szolgáltatást nyújtó vállalkozások számára, hogy egyetlen tagállamban vételessék magukat nyilvántartásba, illetve vallják be és fizessék be a héát a Közösségben letelepedett fogyasztóknak nyújtott valamennyi szolgáltatásra [a „szűkített egyablakos ügyintézés”]), és amelyek a szűkített egyablakos ügyintézés szakmai konzultációt tartalmazó értékeléséből fakadnak, a következők:

1. 2. pont: a héairányelv 58. cikke (2)–(5) bekezdéssel egészül ki annak érdekében, hogy 10 000 EUR értékhatárt vezessen be, amely alatt az esetlegesen az elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó, a Közösségen belüli különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások teljesítési helye a szolgáltatásnyújtó tagállamában marad. Ennek azonban szabadon választhatónak kell lennie az adóalanyok számára, hogy mindenesetre igénybe vehessék a szűkített egyablakos ügyintézés, például ha egy naptári év során az árbevételük kivételesen elmarad az értékhatártól.
2. 3. pont: A héairányelv 219a. cikke módosul annak előírása érdekében, hogy az azonosítót kiadó tagállam számlázási szabályai alkalmazandóak. Következésképp a szolgáltatóknak egyetlen tagállam számlázási szabályait kell betartaniuk, ahelyett, hogy a szolgáltatásnyújtás minden egyes rendeltetési tagállamának a számlázási szabályait kellene betartaniuk, mint jelenleg.
3. 4. és 5. pont: a Közösségben nem letelepedett, de valamelyik tagállamban héa tekintetében nyilvántartásba vett adóalanyok (például azért, mert az adott tagállamban héaköteles eseti ügyleteket bonyolítanak) sem a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást (a továbbiakban: a nem uniós szabályozás), sem a Közösségben letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást (a továbbiakban: az uniós szabályozást) nem vehetik igénybe. Így jelenleg nem vonatkozhatnak rájuk a szűkített egyablakos ügyintézés biztosította egyszerűsítések, és minden olyan tagállamban nyilvántartásba kell vétetniük magukat a héa tekintetében, amelynek elektronikus szolgáltatásokat nyújtanak. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az ilyen adóalanyok igénybe vehessék a nem uniós szabályozást, a javaslat a héairányelv 358a. cikkében szereplő „Közösségben nem letelepedett adóalany” fogalommeghatározásából törli az „és amely más oknál fogva sem kötelezett a héa tekintetében történő nyilvántartásba vételre” szövegrészt, és a héairányelv 361. cikke (1) bekezdésének e) pontját ennek megfelelően kiigazítja.
4. 6. és 7. pont: A héairányelv 369. cikkének (2) bekezdése és 369k. cikkének (2) bekezdése módosul annak előírása érdekében, hogy a nem uniós szabályozásban, illetve az uniós szabályozásban a nyilvántartás-vezetési időszak a tagállamok többségének nyilvántartás-vezetési követelményeit jelentősen meghaladó jelenlegi 10 év helyett az adóalany számára azonosítót kiadó tagállam által meghatározott időszak legyen.

2. cikk – a héairányelv módosításai – 2021. január 1-jétől hatályba lépő rendelkezések – a szűkített egyablakos ügyintézés kiterjesztése

Ez a cikk az „elektronikus szolgáltatások” adóztatására vonatkozó, a héairányelv XII. címének 6. fejezetében megállapított jelenlegi különös szabályozások alkalmazásának más – Közösségen belüli és Közösségen kívüli – szolgáltatásokra, valamint termékek távértékesítésére történő kiterjesztéséhez szükséges rendelkezéseket tartalmazza. Következésképp az elektronikus szolgáltatásoknak a héairányelv 358. cikkében szereplő fogalommeghatározásai elhagyhatók, de a cikket ki kell egészíteni a távértékesítés fogalommeghatározásával (11. pont). Ez a cikk a jelenlegi különös szabályozások több tekintetben történő további tökéletesítésére is javaslatot teszi. A javasolt hatálybalépési

időpont 2021. január 1-je, mivel ezek a módosítások részletes végrehajtási rendelkezések megállapítását, valamint a héa nyilvántartásba vételére, illetve bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszer (a szűkített egyablakos ügyintézés) átdolgozását is szükségessé teszi.

1. *A közösségbeli nem adóalanyok részére szolgáltatást nyújtó, a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás (nem uniós szabályozás)*

A javaslat a közösségbeli nem adóalanyok részére elektronikus szolgáltatásokat nyújtó, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást (a héairányelv XII. címe 6. fejezetének 2. szakaszát) kiterjeszti más szolgáltatásokra. Ez a héairányelv következő módosításait teszi szükségessé:

- a 358a. cikk kiegészítése a „fogyasztás szerinti tagállam” fogalommeghatározásával, amely arról rendelkezik, hogy ez az a tagállam, amelyben a héairányelv V. címének 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás vélhetően történik (13. pont);
- a „távközlési, műsor- vagy elektronikus szolgáltatásokra” utaló hivatkozás felváltása a „szolgáltatások” kifejezéssel a 2. szakasz címében (12. pont), valamint a héairányelv 359., 363., 364. és 365. cikkében (14., 16. és 17. pont).

Ezenfelül – a szűkített egyablakos ügyintézés értékeléséből fakadóan – javasolt a szóban forgó szabályozás két további tökéletesítése (17. pont):

- a héairányelv 364. cikkének módosítása, amely a héabevallás benyújtási határidejét az adómegállapítási időszak végét követő 20 napot 30 napra hosszabbítja meg;
- A héairányelv 365. cikkének módosítása (14., 16. és 17. pont), amely előírja, hogy a korábbi héabevallások egy következő bevallásban helyesbíthetők, nem pedig azon adómegállapítási időszakok bevallásában, amelyekre a helyesbítések vonatkoznak.

2. *A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás (nem uniós szabályozás)*

A javaslat a Közösségben letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást (a héairányelv XII. címe 6. fejezetének 3. szakaszát) kiterjeszti a nem adóalanyok részére nyújtott egyéb szolgáltatásokra, valamint a termékek Közösségen belüli távértékesítésére. Ez a héairányelv következő módosításait teszi szükségessé:

- A héairányelv 369a. cikkének kiegészítése a „termékek Közösségen belüli távértékesítésének” fogalommeghatározásával (20. pont, a) alpont). A fogalom meghatározása a héairányelv 33. cikkének (1) bekezdésére hivatkozással történik. A javaslat a héabizottság iránymutatásával összhangban a 33. cikk (1) bekezdését is egyértelművé teszi. Ezenfelül, mivel a termékek Közösségen belüli távértékesítését végző értékesítőknek lehetőségük lesz arra, hogy a szűkített egyablakos ügyintézés, és az összes távértékesítésükre felszámított héát egyetlen tagállamban vallják be és fizessék be, a javaslat eltörli a héairányelv 34. cikkében megállapított jelenlegi értékhatárokat, amelyek alatt a távértékesítés továbbra is abban a tagállamban héaköteles, ahonnan a fuvarozás vagy a feladás indul (3. és 4. pont). Ezeket az értékhatárokat a mikrovállalkozások esetében 10 000 EUR értékhatár váltja fel, amely alatt a szóban forgó különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás helye továbbra is az a tagállam, amelyben a szolgáltató letelepedett (5. és 6. pont). A javaslat 1. cikke 2. pontjának megfelelően ezt az értékhatárt 2018. január 1-jétől kell alkalmazni, kizárólag az elektronikus

szolgáltatások nyújtására. 2021-től ennek az értékhatárnak az elektronikus szolgáltatásokra és a termékek Közösségen belüli távértékesítésére alkalmazandó általános értékhatárrá kell válnia. Ennélfogva törölni kell a héairányelv 58. cikkéből, és az V. címének új 3a. fejezetébe (új 59c. cikk) kell illeszteni. Végezetül a Közösségen belüli távértékesítésre vonatkozó számla kibocsátása tekintetében a 220. cikk (1) bekezdésének 2. pontjában megállapított kötelezettséget törölni kell, ha ezt a különös szabályozást alkalmazzák (9. pont), mivel ez a kötelezettség a nemzeti értékhatárok nyomon követését szükségessé tevő jelenlegi, Közösségen belüli távértékesítési szabályozáshoz kapcsolódik.

- A 369a. cikk kiegészítése a „fogyasztás szerinti tagállam” fogalommeghatározásával (20. pont, b) alpont). Ez az a tagállam, amelyben a héairányelv V. címének 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás vélhetően történik, illetve távértékesítés esetén az a tagállam, amelyben a termékek megrendelő részére történő feladása vagy fuvarozása befejeződik.
- A héairányelv 3. szakasz-címének, valamint 369b., 369c., 369e., 369f., 369h., 369i., 369j. és 369k. cikkének módosítása e szakasz hatályának kiterjesztését követően (19., 21. és 23–28. pont). Különösen „a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalany” hivatkozás helyébe „az e szabályozást igénybe vevő adóalany” lép, mivel a fogyasztás szerinti tagállamban való letelepedés hiányára vonatkozó követelmény a termékek Közösségen belüli távértékesítésére nem vonatkozik.
- A héairányelv 369g. cikkének (1) bekezdésében a héabevallás tartalmának annak érdekében történő bővítése, hogy a termékek távértékesítésére vonatkozó adatokat is magában foglalja (24. pont). Az e különös szabályozás alapján szolgáltatásnyújtást és termékek távértékesítését is folytató adóalanyoknak képesnek kell lenniük arra, hogy mindkettőről ugyanabban a héabevallásban nyilatkozhassanak. A héairányelv új 369g. cikkének (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy amennyiben egyetlen adóalany különböző tagállamokból származó termékeket értékesít e különös szabályozás keretében, a héabevallás feladás szerinti tagállamok mindegyike tekintetében fogyasztás szerinti tagállamonként tartalmazza ezen értékesítések lebontását. Ez a rendelkezés hasonló a héairányelv jelenlegi 369g. cikkének az elektronikus szolgáltatásokra vonatkozó második bekezdése szerinti hatályos rendelkezéssel, amely ezúttal a 369g. cikk (3) bekezdésévé válik.

Ezenfelül ami a nem uniós szabályozást illeti, a javaslat a héairányelv 369f. cikkében az adómegállapítási időszak végét követő 20 napról 30 napra meghosszabbítja a héabevallás benyújtási határidejét, továbbá a héairányelv 369g. cikkének (4) bekezdése arról rendelkezik, hogy a korábbi héabevallások egy következő bevallásban helyesbíthetők, nem pedig azon adómegállapítási időszakok bevallásában, amelyekre a helyesbítések vonatkoznak (24. pont).

Végezetül a szöveg a héairányelv 14. cikke (2) bekezdése c) pontjának egyértelművé tételét javasolja (1. pont), amely hasonló a héairányelv 28. cikkéhez javasolt pontosításhoz (az 1. cikk 1. pontja), annak egyértelművé tétele érdekében, hogy ez a cikk akkor is alkalmazandó, amikor közvetítő személy, vagy a saját nevében, de egy másik személy megbízásából eljáró és az értékesítéshez elektronikus interfészt használó harmadik személy közreműködésével végeznek internetes termékértékesítést (például elektronikus platform).

3. *Harmadik országból vagy harmadik területekről importált, 150 EUR-t nem meghaladó tényleges értékű termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás (az importszabályozás)*

A héairányelv XII. címének 6. fejezete új 4. szakasszal egészül ki, amely a harmadik országból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást hoz létre (29. pont). Ez a szakasz ugyanolyan felépítésű és ugyanazokon az elveken alapul, mint a 6. fejezet 2. és 3. szakaszában foglalt különös szabályozások.

A 369l. cikk megállapítja az e szakaszra alkalmazandó fogalommeghatározásokat. A „harmadik országból importált termékek távértékesítésének” fogalommeghatározása megállapítja e különös szabályozás hatályát, amely azon csomagokban szállított, 150 EUR tényleges értéket¹² nem meghaladó termékek értékesítésére terjed ki, amelyek értékesítési helyére a héairányelv 33. cikkének (2) bekezdése irányadó. Az irányelv jelenleg arról rendelkezik, hogy amennyiben „távértékesített” terméket importálnak a megrendelő részére történő feladás befejezése szerinti tagállamtól eltérő tagállamba, a termékértékesítés az előbbi tagállamban teljesítettnek minősül. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy a különös szabályozást olyan helyzetekben is igénybe lehessen venni, amikor a megrendelő tagállama és az import szerinti tagállam megegyezik, a 33. cikk (2) bekezdése második albekezdéssel egészül ki, amely adóztatandó tényállást keletkeztet abban a tagállamban, ahol a különös szabályozás alkalmazandó (2. pont, b) alpont): Szükség van a „közvetítő személy” fogalommeghatározására, mivel a Közösségben nem letelepedett kereskedőknek lehetőségük kell, hogy legyen arra, hogy a Közösségben letelepedett személyt jelöljenek ki a szóban forgó különös szabályozás szerinti héakötelezettségeik nevükben és megbízásukból történő teljesítésére. Az, hogy melyik tagállam lehet „azonosítót kiadó tagállam”, attól függ, hogy a kereskedő a Közösségben letelepedett-e vagy ott állandó telephellyel rendelkezik-e, valamint attól, hogy a kereskedő kijelölt-e közvetítő személyt vagy sem. Végezetül a „fogyasztás szerinti tagállam” arra a tagállamra utal, amelyben a megrendelő részére történő fuvarozás befejeződik.

A 369m. cikk a szóban forgó különös szabályozás igénybevételére jogosult személyekről rendelkezik. A javaslat szerint a Közösségben nem letelepedett kereskedőnek közvetítő személyt kell kijelölnie, kivéve, ha az azonosítót kiadó tagállam megfelelően felhatalmazza, vagy ha olyan országban letelepedett, amellyel az EU kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött. Az érintett országok jegyzékét a későbbiekben bizottsági végrehajtási rendeletben kell megállapítani.

A 369n. cikk arról rendelkezik, hogy a héa a fizetés elfogadásakor válik felszámítandóvá. Ez a rendelkezés annak meghatározásához szükséges, hogy mely szolgáltatásnyújtást, illetve termékértékesítést kell szerepeltetni az időszakos héabevallásban.

A 369o–369x. cikk megismétli az azonosításra, a héabevallásra, a héafizetésre és a nyilvántartások vezetésére vonatkozó két másik különös szabályozás rendelkezéseit. Megjegyzendő, hogy a 369s. cikk kifejezetten az importszabályozásra vonatkozó rendelkezést tartalmaz, amely előírja, hogy a tagállamok az időszakos héabevalláson felül nem írhatnak elő további bevallási kötelezettséget.

Amennyiben a héa bevallása e különös szabályozás szerint történik, a termékek behozatalakor már nem fizetendő héa. Ezért az ilyen import esetre mentességről kell rendelkezni. Ez a mentesség a héairányelv 143. cikkének (1) bekezdésébe kerül. Annak érdekében, hogy a vámhatóságok a behozatalakor azonosíthassák ezeket a küldeményeket, legkésőbb a behozatali

¹² A tényleges érték a termék önmagában vett értéke, és nem tartalmazza a biztosítást és a fuvarozást.

vámáru-nyilatkozat benyújtásakor érvényes azonosító számot kell a vámhatóságoknak átadni, amely bizonyítja, hogy a héa bevallása a különös szabályozás szerint történik (7. pont).

Annak ellenére, hogy ez a szabályozás elsősorban a végső fogyasztók részére történő távértékesítésre irányul, nem zárható ki, hogy adóalanyok üzleti célra vásárolnak termékeket az interneten a Közösségen kívül a szóban forgó különös szabályozást igénybe vevő kereskedőtől. Annak érdekében, hogy ezek az adóalanyok gyakorolhassák az ilyen vásárlásokra megfizetett héa levonásának jogát, a 178. cikk új g) ponttal egészül ki, amely megállapítja a levonás jogának gyakorlására vonatkozó feltételeket (8. pont).

4. *Az importszabályozást nem alkalmazó harmadik országokból vagy harmadik területekről származó termékek távértékesítésére vonatkozó behozatali héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások*

A javaslat egyszerűsítési intézkedéseket vezet be azokra a csomagokban szállított termékekre, amelyeknek az értékét nem a fenti 3. szakaszban meghatározott importszabályozás segítségével számolták el (30. pont). Ilyen import esetén a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a termékeket a Közösségben vám elé állító személy (jellemzően a postai szolgáltató vagy az expressz csomagküldő szolgálat) számára, hogy a termék címezettje nevében elektronikus úton havonta bejelentesse és befizethesse az e csomagokra fizetendő behozatali héát. A bevallás további egyszerűsítése érdekében ezekre a termékekre módszeresen a szokásos héamértéket kell alkalmazni, kivéve, ha a termék címezttje kifejezetten azt kéri, hogy csökkentett héamértéket alkalmazzanak. Ebben az esetben azonban szokásos vámáru-nyilatkozatra lenne szükség.

3. cikk – a 2009/132/EK irányelv módosítása

A 2009/132/EK irányelv IV. címe (a 23. és a 24. cikke) a 10 EUR-tól 22 EUR-ig terjedő összértéket meg nem haladó, elhanyagolható értékű importált termékekre vonatkozó mentességről rendelkezik (az összegről az egyes tagállamok döntenek). Mivel a különös szabályozás (és így a szűkített egyablakos ügyintézés) igénybevétele lehetővé teszi, hogy az interneten rendelt importált termékek tekintetében be lehessen vallani és be lehessen fizetni a héát, és így drasztikusan egyszerűsödik a héa beszedése, ezt a héamentességet nem szükséges fenntartani. A javaslat ezért ezt a mentességet 2021. január 1-jétől, az importszabályozás hatálybalépésének javasolt időpontjától megszünteti.

Javaslat

A TANÁCS IRÁNYELVE**a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113. cikkére, tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Parlament véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2006/112/EK tanácsi irányelv³ nem letelepedett adóalanyok által nem adóalanyok részére nyújtott távközlési, műsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat érintő hozzáadottérték-adó (héta) felszámítására vonatkozó különös szabályozásokról rendelkezik.
- (2) A 2009/132/EK tanácsi irányelv⁴ az elhanyagolható értékű kisebb küldeményekre vonatkozó mentességről rendelkezik.
- (3) A 2015. január 1-jén bevezetett említett különös szabályozások értékelése több, tökéletesítésre szoruló területet tárt fel. Először is a valamely tagállamban letelepedett, alkalmanként ilyen szolgáltatásokat más tagállamokban nyújtó mikrovállalkozások számára csökkenteni kell a letelepedésük helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban felmerülő héakötelezettségek teljesítéséből fakadó terheket. Ezért a Közösség egészében alkalmazandó értékhatárt kell bevezetni, amely alatt a szolgáltatásnyújtások továbbra is a letelepedésük helye szerinti tagállamban héakötelesek. Másodszor, a szolgáltatásnyújtás helye szerinti összes tagállam számlázási és nyilvántartás-vezetési követelményeinek teljesítésére vonatkozó követelmény nagyon sok terhet jelent. Ennélfogva a vállalkozások terheinek minimálisra csökkentése érdekében a számlázásra és a nyilvántartások vezetésére vonatkozó szabályoknak a különös szabályozásokat igénybe vevő szolgáltató számára azonosítót kiadó tagállamban alkalmazandó szabályoknak kell lenniük. Harmadszor, a

¹ HL C , , . o.

² HL C , , . o.

³ A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

⁴ A Tanács 2009/132/EK irányelve (2009. október 19.) a 2006/112/EK irányelv 143. cikke b) és c) pontja hatályának meghatározásáról bizonyos termékek végleges behozatalára kivetett hozzáadottérték-adó alóli mentességek tekintetében (HL L 292., 2009.11.10., 5. o.).

Közösségben nem letelepedett, de valamelyik tagállamban héa tekintetében nyilvántartásba vett adóalanyok (például azért, mert az adott tagállamban héaköteles eseti ügyleteket bonyolítanak) sem a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást, sem a Közösségben letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozást nem vehetik igénybe. Következésképp javasolt, hogy az ilyen adóalanyok számára engedélyezett legyen a Közösségben nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozás igénybevétele.

- (4) Ezenfelül a távközlési, a műsor- vagy az elektronikus úton nyújtott szolgáltatások adóztatása tekintetében 2015. január 1-jén bevezetett különös szabályozások értékelése rámutatott, hogy a héabevallás adómegállapítási tárgyidőszakának végét követő 20 napon belül benyújtandó héabevallásra vonatkozó követelmény túlságosan rövid, különösen a távközlési hálózaton, interfészen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatások esetén, amennyiben az adott hálózaton, interfészen vagy portálon keresztül nyújtott szolgáltatásokat vélelmezhetően a hálózat, az interfész vagy a portál üzemeltetője nyújtja, akinek vagy amelynek a héabevallás kitöltéséhez szükséges információkat minden egyes szolgáltatótól be kell gyűjtenie. Az értékelés arra is rámutatott, hogy a héabevallásban az érintett adómegállapítási időszakokra vonatkozó helyesbítések elvégzésére vonatkozó követelmény nagyon sok terhet ró az adóalanyokra, mivel megkövetelheti tőlük, hogy minden negyedévben több héabevallást nyújtsanak be újra. Következésképp a héabevallás benyújtási határidejét az adómegállapítási időszak végét követő 20 nappól 30 napra meg kell hosszabbítani, továbbá lehetővé kell tenni az adóalanyok számára, hogy a korábbi héabevallásokat egy következő bevallásban helyesbítsék, nem pedig azon adómegállapítási időszakok bevallásában, amelyekre a helyesbítések vonatkoznak.
- (5) Annak elkerülése érdekében, hogy a távközlési, a műsor- vagy az elektronikus úton nyújtott szolgáltatásoktól eltérő szolgáltatásokat nyújtó adóalanyoknak mindegyik olyan tagállamban héaazonosító számmal kelljen rendelkezniük, amelyben e szolgáltatások héakötelesek, a tagállamoknak engedélyezniük kell az ilyen szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok számára, hogy igénybe vehessék a héa nyilvántartásba vételére, valamint bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszert, amely lehetővé teszi számukra, hogy az e szolgáltatásokra felszámított héát egyetlen tagállamban vallják be és fizessék be.
- (6) Azon helyzeteket tárgyaló rendelkezések hatályának egyértelművé tétele érdekében, amelyekben termékeket vagy szolgáltatásokat vásárolnak és továbbértékesítenek a következő vevőnek, a technológiai fejlesztések figyelembevétele érdekében hivatkozni kell az ügyletek megkötésére szolgáló új elektronikus kommunikációs eszközre.
- (7) A belső piac megvalósítása, a globalizáció és a technológiai változások következtében robbanásszerűen növekszik az elektronikus kereskedelem, és ennél fogva a termékek távértékesítése is az egyes tagállamok közötti viszonylatban, valamint a harmadik területek vagy harmadik országok és a Közösség viszonylatában. A 2006/112/EK irányelv és a 2009/132/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit hozzá kell igazítani ehhez a fejlődéshez, figyelembe véve a rendeltetési hely szerinti adóztatás elvét, a tagállamok adóbevételei megvédésének, az érintett vállalkozások egyenlő versenyfeltételei megteremtésének és a rájuk háruló terhek minimálisra csökkentésének a szükségességét. A Közösségben letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott távközlési szolgáltatásokra, műsorszolgáltatásokra, illetve elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozást ezért ki kell terjeszteni a termékek Közösségen belüli

távértékesítésére, és hasonló különös szabályozást kell bevezetni a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére.

- (8) A termékek Közösségen belüli távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást igénybe vevő vállalkozások terheinek csökkentése érdekében az ilyen értékesítésekre vonatkozó számla kibocsátására vonatkozó kötelezettséget meg kell szüntetni. A jogbiztonság ilyen vállalkozások számára történő garantálása érdekében az adott termékértékesítések teljesítési helyét meghatározó szabályoknak egyértelműen ki kell mondaniuk, hogy akkor is alkalmazandóak, ha a termékeket közvetett módon, az értékesítő megbízásából fuvarozzák el vagy adják fel.
- (9) A harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás hatályának a 150 EUR-t nem meghaladó tényleges értékű termékek értékesítésére kell korlátozódnia, ezen az értéken felül behozatalkor vámcélokra teljes körű vámáru-nyilatkozatra van szükség. A kettős adóztatás elkerülése érdekében az e különös szabályozás alapján bejelentett termékek behozatalakor hozzáadottérték-adó mentességet kell bevezetni. Ezenfelül a Közösségen belüli és kívüli értékesítők közötti verseny torzulásának elkerülése, valamint az adóbevételek kiesésének elkerülése érdekében a 2009/132/EK irányelvben a kisebb csomagokban szállított, elhanyagolható értékű termékek behozatalára vonatkozó mentességet meg kell szüntetni.
- (10) A harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást igénybe vevő adóalanyok számára lehetővé kell tenni azt, hogy a Közösségben letelepedett közvetítő személyt jelöljenek ki a hía befizetéséért és a különös szabályozásban megállapított kötelezettségek nevükben és megbízásukból történő teljesítéséért felelős személyként.
- (11) A tagállamok adóbevételeinek védelme érdekében a Közösségben nem letelepedett és ezt a különös szabályozást igénybe vevő adóalanyokat kötelezni kell arra, hogy közvetítő személyt jelöljenek ki. Ezt a kötelezettséget azonban nem kell alkalmazni, ha ezt az adóalanyt az azonosítót kiadó tagállam megfelelően felhatalmazza, vagy ha olyan országban telepedett le, amellyel az Unió kölcsönös segítségnyújtási megállapodást kötött. Az ilyen felhatalmazásoknak meg kell felelniük egy egyértelműen meghatározott kritériumokból álló szigorú listának.
- (12) Annak biztosítása érdekében, hogy ennek az irányelvnek egységes végrehajtási feltételei legyenek az Unióval kötött, a 2008/55/EK tanácsi irányelvhez⁵ és a 904/2010/EU tanácsi rendelethez⁶ hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodással rendelkező harmadik országok jegyzékének megállapítása tekintetében, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. E hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁷ megfelelően kell gyakorolni. Mivel a harmadik országok jegyzékének megállapítása közvetlenül kapcsolódik a hozzáadottérték-adó területén folytatott közigazgatási együttműködéshez, indokolt, hogy a Bizottságot a 904/2010/EU rendelet 58. cikkében létrehozott Közigazgatási Együttműködési Állandó Bizottság segítse.

⁵ A Tanács 2008/55/EK irányelve (2008. május 26.) az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 150., 2008.6.10., 28. o.).

⁶ A Tanács 904/2010/EU rendelete (2010. október 7.) a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről és csalás elleni küzdelemről (HL L 268., 2010.10.12., 10. o.).

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (13) Az elektronikus kereskedelem robbanásszerű növekedése, és ebből fakadóan a Közösségbe importált, 150 EUR-t nem meghaladó tényleges értékű kisebb csomagok számának növekedése nyomán a tagállamoknak módszeresen engedélyezniük kell a behozatali héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások igénybevételét. Ez a szabályozás akkor alkalmazható, ha a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozást nem veszik igénybe, és ha a végső fogyasztó nem a szokásos behozatali eljárást választotta egy lehetséges csökkentett héamérték elérése érdekében.
- (14) Ezen irányelv alkalmazásának kezdő napja adott esetben figyelembe veszi a végrehajtásához szükséges intézkedések bevezetéséhez, valamint a tagállamok számára a nyilvántartásba vételre, illetve a héa bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszerük kiigazításához szükséges időt.
- (15) Mivel ezen irányelv célkitűzését, nevezetesen a héakötelezettségek egyszerűsítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében megállapított szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az említett cikkben foglalt arányossági elvnek megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célkitűzés megvalósításához szükséges mértéket.
- (16) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának⁸ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.
- (17) A 2006/112/EK irányelvet és a 2009/132/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2018. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2018. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 28. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„28. cikk

Azt az adóalanyt, aki a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el – beleértve azokat az eseteket is, amikor ez távközlési hálózat, interfész vagy portál útján történik – úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna.”

⁸ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

2. Az 58. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„58. cikk

(1) A nem adóalanyok részére nyújtott alábbi szolgáltatások teljesítési helye az a hely, ahol az adott személy letelepedett, vagy letelepedési hely hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található:

- a) távközlési szolgáltatások;
- b) rádió- és televízióműsor-szolgáltatások;
- c) elektronikus úton nyújtott szolgáltatások, különösen a II. mellékletben említettek.

Ha a szolgáltatás nyújtója és a szolgáltatás igénybevevője elektronikus levélben kommunikál egymással, ez önmagában nem jelenti azt, hogy a nyújtott szolgáltatás elektronikus úton nyújtott szolgáltatás.

(2) Az (1) bekezdés a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:

- a) a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedési hely hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található;
- b) bármely, az a) pontban említett tagállamtól eltérő tagállambeli megrendelő részére történik szolgáltatásnyújtás;
- c) az ilyen szolgáltatásnyújtás hea nélküli teljes értéke a naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, sem a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

(3) Amennyiben valamely naptári év során a (2) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt túllépik, attól az időponttól az (1) bekezdés alkalmazandó.

(4) Az a tagállam, amelynek a területén a (2) bekezdésben említett szolgáltatók letelepedtek, vagy letelepedési hely hiányában ott rendelkeznek állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel, e szolgáltatók számára biztosítják azt a jogot, hogy választhassák a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének az (1) bekezdésnek megfelelően történő meghatározását.

(5) A tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek a (2) bekezdésben említett feltételek adóalanyok általi teljesítésének nyomon követése érdekében.”

3. A 219a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„219a. cikk

(1) A számlázásra annak a tagállamnak a szabályait kell alkalmazni, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a számlázásra a következő szabályok vonatkoznak:

- a) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója gazdasági tevékenységének székhelye van, vagy amelyben olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan a termékértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást végzi, illetve ilyen székhely vagy állandó telephely hiányában azon tagállam szabályai, amelyben a termék értékesítőjének vagy a szolgáltatás

nyújtójának állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye található, amennyiben:

- i. a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem abban a tagállamban telepedett le, amely az V. címben foglalt rendelkezések szerint a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, vagy az adott tagállambeli székhelye a 192a. cikk b) pontja értelmében nem vesz részt a termék értékesítésében vagy a szolgáltatás nyújtásában, és a hía befizetésére kötelezett személy a termék beszerzője vagy a szolgáltatás igénybevevője;
 - ii. az V. címben foglalt rendelkezések szerint nem a Közösség tekintendő a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének;
- b) az abban a tagállamban alkalmazandó szabályok, amelyben a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozások egyikét igénybe vevő termékértékesítő vagy szolgáltatásnyújtó számára azonosítót adnak ki.

Amennyiben a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója nem abban a tagállamban telepedett le, amely a termékértékesítés vagy a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének tekintendő, és a megrendelő állítja ki a számlát (önszámlázás), vagy amennyiben nem veszik igénybe a XII. cím 6. fejezetében említett különös szabályozásokat, az (1) bekezdés alkalmazandó.

3. E cikk (1) és (2) bekezdését a 244–248. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.”

4. A 358a. cikk 1. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„1. »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel;”.

5. A 361. cikk (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„e) nyilatkozat arról, hogy a személy a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel.”

6. A 369. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az azonosítót kiadó tagállam határozza meg azt az időszakot, amelynek során a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak meg kell őriznie a nyilvántartásokat.”

7. A 369k. cikk (2) bekezdésének második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az azonosítót kiadó tagállam határozza meg azt az időszakot, amelynek során a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak meg kell őriznie a nyilvántartásokat.”

2. cikk

A 2006/112/EK irányelv 2021. január 1-jén hatályba lépő módosításai

2021. január 1-jei hatállyal a 2006/112/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk (2) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) termék vásárlásra vagy eladásra szóló bizományi szerződés alapján történő átadása, beleértve azokat az eseteket is, amikor ez távközlési hálózat, interfész vagy portál útján történik.”

2. A 33. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a bevezető szöveg helyébe a következő szöveg lép:

„A 32. cikktől eltérve a termék értékesítője által, illetve közvetlenül vagy közvetve a megbízásából feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése esetén, amennyiben azokat a feladás vagy a fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból adták fel vagy fuvarozták el, teljesítési helynek azt a helyet kell tekinteni, ahol a termékek a megrendelő részére történő feladás vagy fuvarozás befejeztével találhatók, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:”

b) a (2) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a termékek értékesítője harmadik területről vagy harmadik országból adja fel vagy fuvarozza el a termékeket, valamint abba a tagállamba importálja azokat, ahol a feladásuk vagy fuvarozásuk befejeződik, a termékek abban a tagállamban értékesítettnek tekintendők, feltéve, hogy a termékekre felszámított hía bevéllása a XII. cím 6. fejezetének 4. szakasza szerinti különös szabályozás alapján történik.”

3. A 34. cikket el kell hagyni.

4. A 35. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„35. cikk

A 33. cikk nem alkalmazandó a 311. cikk (1) bekezdésének 1–4. pontjában meghatározott használt cikkek, műalkotások, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésére, valamint a 327. cikk (3) bekezdésében meghatározott használt közlekedési eszközök értékesítésére, amelyek az e területekre vonatkozó különös szabályozás szerinti hía hatálya alá tartoznak.”

5. Az 58. cikk (2)–(5) bekezdését el kell hagyni.

6. Az V. cím a következő 3a. fejezettel egészül ki:

„3 a. FEJEZET

A 33. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó termékek értékesítését folytató és az 58. cikk hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó adóalanyokra vonatkozó értékhatár

59c. cikk

(1) A 33. cikk (1) bekezdése és az 58. cikk a következő feltételek teljesülése esetén nem alkalmazandó:

- a) a termék értékesítője vagy a szolgáltatás nyújtója egyetlen tagállamban telepedett le, vagy letelepedési hely hiányában az állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye egyetlen tagállamban található;
- b) az a) pontban említett tagállamtól eltérő bármely tagállambeli megrendelő részére történik termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás;
- c) az e rendelkezések hatálya alá tartozó termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás hía nélküli teljes értéke a naptári év során nem haladja meg, és az előző naptári év során sem haladta meg a 10 000 EUR-t, sem a nemzeti pénznemben számított egyenértékű összeget.

(2) Amennyiben valamely naptári év során az (1) bekezdés c) pontjában említett értékhatárt túllépi, attól az időponttól a 33. cikk (1) bekezdése és az 58. cikk alkalmazandó.

(3) Az a tagállam, amelynek a területén a termékek a feladásuk vagy a fuvarozásuk kezdetekor találhatók, vagy amelyben a távközlési, rádió- és televízióműsor- vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat nyújtó adóalanyok letelepedtek, az (1) bekezdés szerinti termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást végző adóalanyokat feljogosítja arra, hogy választhassák a teljesítési helynek a 33. cikk (1) bekezdésének és az 58. cikknek megfelelően történő meghatározását.

(4) A tagállamok minden megfelelő intézkedést megtesznek az (1) bekezdésben említett feltételek adóalanyok általi teljesítésének nyomon követése érdekében.”

7. A 143. cikk (1) bekezdése a következő ca) ponttal egészül ki:

„ca) termékimport, amennyiben a héa bevallása a XII. cím 6. fejezetének 4. szakaszában foglalt különös szabályozás keretében történik, és amennyiben legkésőbb a behozatali árnyilatkozat benyújtásakor az import szerinti tagállam illetékes vámhatóságának átadták a termékértékesítő vagy a megbízásából eljáró közvetítő személy 369q. cikk alapján kiadott héaazonosító számát;”

8. A 178. cikk a következő g) ponttal egészül ki:

„g) amennyiben a XII. cím 6. fejezete 4. szakaszának alkalmazandósága esetén megrendelőként héa fizetésére kötelezett, a különös szabályozást igénybe vevő adóalany, vagy adott esetben a megbízásából eljáró közvetítő személy által kibocsátott számlával vagy azt helyettesítő dokumentummal kell rendelkeznie, amely egyértelműen feltünteti a befizetett héát és a 369q. cikk alapján kiadott héaazonosító számot.”

9. A 220. cikk (1) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő szöveg lép:

„2. a 33. cikkben említett termékértékesítés, kivéve, ha az adóalany igénybe veszi a XII. cím 6. fejezetének 2. szakaszában foglalt különös szabályozást;”.

10. A XII. cím 6. fejezetének címe helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségen belül nem adóalanyok részére szolgáltatásokat nyújtó vagy termékek távértékesítését végző, nem letelepedett adóalanyokra vonatkozó különös szabályozások”

11. A 358. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1., 2. és 3. pontot el kell hagyni;

b) a szöveg a következő 3a. ponttal egészül ki:

„3a. »termékek távértékesítése«: azon termékek értékesítése, amelyek esetében a termékértékesítés teljesítési helyére a 33. cikk (1) bekezdése irányadó, valamint azon csomagokban szállított, 150 EUR tényleges értéket nem meghaladó termékek értékesítése, amelyek esetében a termékértékesítés teljesítési helyére a 33. cikk (2) vagy (3) bekezdése irányadó;”.

12. A 2. szakasz címe helyébe a következő szöveg lép:

„A Közösségben nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

13. A 358a. cikk a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyet az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás teljesítési helyének kell tekinteni;”.

14. A 359. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„359. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását azoknak a Közösségben nem letelepedett adóalanyoknak, akik vagy amelyek szolgáltatást nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik vagy amelyek valamelyik tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a szabályozás a Közösség területén nyújtott minden ilyen szolgáltatásra vonatkozik.”

15. A 362. cikk második mondatát el kell hagyni.

16. A 363. cikk a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) az adóalany tájékoztatja az említett tagállamot arról, hogy már nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”.

17. A 364. és a 365. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„364. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő, a Közösségben nem letelepedett adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat vagy sem. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

365. cikk

A héabevallás tartalmazza a héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban nyújtott, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások héa nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, valamint a vonatkozó héa – mértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallás 364. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül.”

18. A 368. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„368. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő, a Közösségben nem letelepedett adóalany nem gyakorolhatja az ezen irányelv 168. cikke szerinti héalevonási jogot. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.

Amennyiben az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany a fogyasztás szerinti tagállamban az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó olyan tevékenységeket is folytat, amelyek tekintetében köteles magát hea szempontjából nyilvántartásba vetetni, az adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben felszámított héát a 250. cikk értelmében benyújtandó héabevallásban levonja.”

19. A XII. cím 6. fejezete 3. szakaszának címe helyébe a következő szöveg lép:

„A termékek Közösségen belüli távértékesítésére és a Közösségben letelepedett, de a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok által nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó különös szabályozás”

20. A 369a. cikk a következőképpen módosul:

a) a szöveg a következő 1a. ponttal egészül ki:

„1a. »termékek Közösségen belüli távértékesítése«: a termékek értékesítője által, illetve közvetlenül vagy közvetve a megbízásából feladott vagy fuvarozott termékek értékesítése, amennyiben a termékeket a feladás vagy a fuvarozás rendeltetési helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamból adták fel vagy fuvarozták el, és amely értékesítés esetében a teljesítési helyre a 33. cikk (1) bekezdése irányadó;”

b) a szöveg a következő 3. ponttal egészül ki:

„3. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyben az V. cím 3. fejezete szerint a szolgáltatásnyújtás vélhetően történik, illetve termékek Közösségen belüli távértékesítése esetén az a tagállam, amelyben a termékek megrendelő részére történő feladása vagy fuvarozása befejeződik.”

21. A 369b. és a 369c. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369b. cikk

A tagállamok engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását a termékek Közösségen belüli távértékesítését végző adóalanyok és a fogyasztás szerinti tagállamban nem letelepedett azon adóalanyok számára, akik vagy amelyek szolgáltatást nyújtanak olyan nem adóalanyok részére, akik vagy amelyek a fogyasztás szerinti tagállamban telepedtek le, vagy ott állandó lakóhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük van. Ez a különös szabályozás a Közösség területén ilyen módon értékesített valamennyi termékre vagy ott nyújtott valamennyi ilyen szolgáltatásra vonatkozik.

369c. cikk

Az adóalany bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeinek adóalanyként történő megkezdését és megszüntetését, valamint olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás igénybevételéhez szükséges feltételeket. Ezen információkat elektronikus úton kell közölnie.”

22. A 369d. cikk második bekezdését el kell hagyni.

23. A 369e. cikk a következőképpen módosul:

a) a bevezető szövegrész helyébe a következő szöveg lép:

„Az azonosítót kiadó tagállam az alábbi esetek bármelyikének fennállása esetén kizárja az adóalanyt ebből a különös szabályozásból:”;

b) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) ha az adóalany tájékoztatást nyújt arról, hogy már nem végez az e különös szabályozás hatálya alá tartozó Közösségen belüli termék-távértékesítést és nem nyújt az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat;”.

24. A 369f. és a 369g. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369f. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy végzett-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó Közösségen belüli termék-távértékesítést, illetve nyújtott-e az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

369g. cikk

(1) A héabevallás tartalmazza a 369d. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban végzett, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás héa nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, valamint a vonatkozó héa – mértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is. A héabevallásnak a korábbi adómegállapítási időszakokra vonatkozó módosításokat is tartalmaznia kell.

(2) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó, Közösségen belüli termék-távértékesítés esetén a termékeket az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamokból adják fel vagy fuvarozzák el, a héabevallásnak minden egyes olyan tagállam tekintetében is tartalmaznia kell az ilyen értékesítés teljes összegét, ahonnan a termékeket feladják vagy elfuvarozzák, valamint tartalmaznia kell az ilyen tagállamok által kiadott minden egyedi héaazonosító számot vagy adó-nyilvántartási számot. A héabevallásnak az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő minden egyes tagállam tekintetében tartalmaznia kell ezeket az információkat, fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban.

(3) Amennyiben az e különös szabályozás hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó adóalany az azonosítót kiadó tagállamtól eltérő tagállamban egy vagy több olyan állandó telephellyel rendelkezik, ahonnan szolgáltatásokat nyújt, a héabevallásnak fogyasztás szerinti tagállamonkénti bontásban tartalmaznia kell az ilyen szolgáltatások teljes összegét is minden egyes olyan tagállam vonatkozásában, amelyben az adóalany telephellyel rendelkezik, valamint tartalmaznia kell az egyedi héaazonosító számot vagy e telephely adó-nyilvántartási számát.

(4) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallás 369f. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül.”

25. A 369h. cikk (1) bekezdése második albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, akkor az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.”

26. A 369i. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany a hozzáadottérték-adót a héabevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.”

27. A 369j. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„369j. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében a fogyasztás szerinti tagállamban felmerült héát nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikke szerint. A 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelvnek megfelelően héavisszatérítést kap.

Amennyiben az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany a fogyasztás szerinti tagállamban az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó olyan tevékenységeket is folytat, amelyek tekintetében köteles magát héa szempontjából nyilvántartásba vetetni, az adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben felszámított héát a 250. cikk értelmében benyújtandó héabevallásban levonja.”

28. A 369k. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.”

29. A XII. cím 6. fejezete a következő 4. szakasszal egészül ki:

„4. szakasz

Harmadik országokból vagy harmadik területekről importált termékek távértékesítésére vonatkozó különös szabályozás

369l. cikk

E szakasz alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. »harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítése«: legfeljebb 150 EUR tényleges értékű csomagban történő termékértékesítés, amely esetében a teljesítési helyre a 33. cikk (2) bekezdése irányadó;
2. »a Közösségben nem letelepedett adóalany«: olyan adóalany, amely a Közösség területén nem rendelkezik sem gazdasági tevékenységének székhelyével, sem állandó telephellyel;”

3. »közvetítő személy«: harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, a Közösségben letelepedett személy, akit a hía befizetéséért felelős személyként, valamint az előbbi nevében és megbízásából az e különös szabályozásban megállapított kötelezettségek teljesítésére jelöltek ki;
4. az »azonosítót kiadó tagállam« jelentése a következő:
- a) amennyiben az adóalany a Közösségben nem letelepedett, az a tagállam, amellyel úgy dönt, hogy kapcsolatot vesz fel;
 - b) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségen belül egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, az a tagállam, amelyben az adóalany e különös szabályozás igénybevételét bejelenti;
 - c) amennyiben az adóalany gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az a tagállam;
 - d) amennyiben a közvetítő személy gazdasági tevékenységének székhelye valamely tagállamban van, az a tagállam;
 - e) amennyiben a közvetítő személy gazdasági tevékenységének székhelye a Közösségen kívül található, de a Közösségen belül egy vagy több állandó telephellyel rendelkezik, az az állandó telephely szerinti tagállam, amelyben a közvetítő személy e különös szabályozás igénybevételét bejelenti;
5. »fogyasztás szerinti tagállam«: az a tagállam, amelyben a termékek megrendelő részére történő feladása vagy fuvarozása befejeződik.

369m. cikk

- (1) A tagállamok a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző alábbi adóalanyok számára engedélyezik e különös szabályozás alkalmazását:
- a) a Közösségben letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző adóalanyok;
 - b) a Közösségben akár letelepedett, akár nem letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, és a Közösségben letelepedett közvetítő személy által képviselt adóalanyok;
 - c) a Közösségben nem letelepedett, harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését végző, és az azonosítót kiadó tagállam által megfelelően felhatalmazott adóalanyok, amennyiben az alábbi feltételek teljesülnek:
 - i. vámjogszabályok és adószabályok súlyos vagy ismételt megsértésének hiánya, ideértve azt is, hogy az adóalany gazdasági tevékenységeihez kapcsolódóan súlyos bűncselekmény nincs nyilvántartva;
 - ii. annak bizonyítása az adóalany részéről, hogy műveleteit és az áruforgalmat szigorúan ellenőrzi a kereskedelmi és adott esetben a szállítási nyilvántartások vezetésére szolgáló rendszerén keresztül, ami lehetővé teszi a megfelelő vám- és adóellenőrzést;
 - iii. fizetőképesség, amely akkor tekinthető igazoltnak, ha az adóalany olyan jó pénzügyi helyzetben van, amely lehetővé teszi számára kötelezettségei teljesítését az érintett gazdasági tevékenységtípus jellemzőinek kellő figyelembevételével;

- d) az Unióval kötött, a 2008/55/EK tanácsi irányelvhez* és a 904/2010/EU rendelethez hasonló hatályú kölcsönös együttműködési megállapodással rendelkező harmadik országban letelepedett, és e harmadik országból termékek távértékesítését végző adóalanyok.

(2) A Bizottság az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett harmadik országok jegyzékét megállapító végrehajtási jogi aktust fogad el. E végrehajtási jogi aktus elfogadására a 182/2011/EU rendelet 5. cikkében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kerül sor, és erre a célra az eljáró bizottság a 904/2010/EU rendelet 58. cikkében létrehozott bizottság.

369n. cikk

Azoknak a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeknek a távértékesítése esetén, amelyek tekintetében a héa bevallása e különös szabályozás alapján történik, az adóztatandó tényállás az értékesítéskor következik be, és a héa akkor válik felszámítandóvá. A termékek a fizetés elfogadásakor tekintendők értékesítettnek.

369o. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő személy bejelenti az azonosítót kiadó tagállamnak az e különös szabályozás hatálya alá tartozó tevékenységének megkezdését, megszüntetését vagy olyan módon történő megváltoztatását, mely által a továbbiakban nem teljesíti az e különös szabályozás igénybevételéhez szükséges feltételeket. A tájékoztatást elektronikus úton teszi meg.

369p. cikk

(1) A közvetítő személyt igénybe nem vevő adóalany által az azonosítót kiadó tagállam részére az e különös szabályozás igénybevételének megkezdése előtt adandó tájékoztatás az alábbi adatokat tartalmazza:

- a) név;
- b) levelezési cím;
- c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
- d) héaazonosító szám vagy nemzeti adószám.

(2) A közvetítő személy által az azonosítót kiadó tagállam részére az e különös szabályozás igénybevételének megkezdése előtt egy vagy több adóalany megbízásából adandó tájékoztatás az alábbi adatokat tartalmazza:

- a) név;
- b) levelezési cím;
- c) elektronikus levelezési cím és honlapok;
- d) héaazonosító szám;
- e) az általa képviselt adóalanyok jegyzéke, valamint a levelezési címük, az elektronikus levelezési címük és a honlapjuk, a héaazonosító számuk vagy a nemzeti adószámuk.

(3) Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany vagy adott esetben a megbízásából eljáró közvetítő személy a benyújtott adatokban bekövetkező bármilyen változást bejelent az azonosítót kiadó tagállamnak.

369q. cikk

- (1) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozást igénybe vevő adóalanyt egyedi héaazonosító számmal látja el, és erről a számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt.
- (2) Az azonosítót kiadó tagállam az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany megbízásából eljáró közvetítő személyt egyedi héaazonosító számmal látja el, és erről a számról elektronikus úton tájékoztatja az adóalanyt. Amennyiben valamely közvetítő személy egyél több adóalany megbízásából jár el, az azonosító szám az e szabályozás hatálya alá tartozó összes tevékenységére alkalmazandó.
- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alapján kiadott héaazonosító szám kizárólag e különös szabályozás céljára alkalmazandó.

369r. cikk

- (1) Az azonosítót kiadó tagállam kizárja az adóalanyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:
- a) ha arról tájékoztatja az azonosítót kiadó tagállamot, hogy a továbbiakban nem végzi harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítését;
 - b) ha egyébként feltételezhető, hogy a harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésére irányuló tevékenységek megszűntek;
 - c) ha az adóalany már nem teljesíti az e különös szabályozás igénybevételéhez szükséges feltételeket;
 - d) ha tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.
- (2) Az azonosítót kiadó tagállam kizárja a közvetítő személyt az azonosítási nyilvántartásból az alábbi esetekben:
- a) ha két egymást követő naptári évre kiterjedő időszakban nem járt el közvetítő személyként az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany megbízásából;
 - b) ha már nem teljesíti a közvetítő személyként történő eljáráshoz szükséges többi feltételt;
 - c) ha tartósan nem tartja be az e különös szabályozásra vonatkozó előírásokat.

369s. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany vagy a megbízásából eljáró közvetítő személy az azonosítót kiadó tagállam számára minden egyes naptári negyedévre vonatkozóan, elektronikus úton héabevallást nyújt be, függetlenül attól, hogy távértékesített-e harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékeket. A héabevallást azon adómegállapítási időszak végét követő 30 napon belül kell benyújtani, amelyre a bevallás vonatkozik.

Amennyiben a héabevallást az első bekezdésnek megfelelően nyújtották be, a tagállamok héa céljából nem írnak elő további kötelezettséget vagy más alakíságot a behozatalkor.

369t. cikk

(1) A héabevallás tartalmazza a 369q. cikkben említett héaazonosító számot, valamint az adómegállapítási időszakban harmadik területekről vagy harmadik országokból importált termékek távértékesítésének héa nélküli teljes összegét minden egyes olyan fogyasztás szerinti tagállam tekintetében, amelyben héa fizetendő, valamint a vonatkozó héa – mértékek szerint lebontott – teljes összegét. A bevallásban szerepelnie kell az alkalmazandó héamértékeknek és a fizetendő héa teljes összegének is.

(2) Amennyiben a héabevallás benyújtását követően a bevallás módosítására van szükség, a módosításokat egy következő bevallásban kell szerepeltetni, legkésőbb az eredeti bevallás 369s. cikk szerinti benyújtási határidejétől számított három éven belül.

(3) Az e különös szabályozást igénybe vevő több adóalany által is kijelölt közvetítő személy nem köteles a héabevallásban megadni minden egyes olyan adóalany termékértékesítéseit, amelyek héabefizetéséért felel.

369u. cikk

(1) A héabevallást euróban kell elkészíteni.

Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy a héabevallás a nemzeti pénznemükben készüljön. Ha a szolgáltatásnyújtást más pénznemben számolták el, az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany vagy a megbízásából közvetítő személy a héabevallás kitöltéséhez az adómegállapítási időszak utolsó napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza.

(2) Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az érintett napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

369v. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalanyoknak vagy a megbízásából eljáró közvetítő személyeknek a hozzáadottérték-adót a héabevallás benyújtásával egy időben, legkésőbb a bevallás benyújtására előírt határidő lejártáig kell befizetnie, hivatkozva a befizetés alapjául szolgáló héabevallásra.

Az adóbefizetés az azonosítót kiadó tagállam által meghatározott, euróban vezetett bankszámlára történik. Azok a tagállamok, amelyek nem vezették be az eurót, előírhatják, hogy az adóalanyok az adóbefizetéseket az érintett tagállam nemzeti pénznemében vezetett bankszámlára teljesítsék.

369w. cikk

Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységei tekintetében a fogyasztás szerinti tagállamokban felmerült héát nem vonhatja le ezen irányelv 168. cikke szerint. A 86/560/EGK irányelv 1. cikkének 1. pontjától, valamint a 2008/9/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjától és 3. cikkétől eltérve az érintett adóalany az említett irányelveknek megfelelően héavisszatérítést kap. A 86/560/EGK irányelv 2. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikkének (2) bekezdése az e különös szabályozás hatálya alá tartozó termékekkel kapcsolatos visszatérítésekre nem alkalmazandó.

Amennyiben az adóalany, amely igénybe veszi ezt a különös szabályozást, az azonosítót kiadó tagállamban az e különös szabályozás hatálya alá nem tartozó egyéb tevékenységek

tekintetében a héa szempontjából nyilvántartásba van véve, az e különös szabályozás hatálya alá tartozó adóztatandó tevékenységeivel összefüggésben felszámított héát a 250. cikk értelmében benyújtandó héabevallásban levonja.

369x. cikk

(1) Az e különös szabályozást igénybe vevő adóalany nyilvántartást vezet az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A közvetítő személy az általa képviselt adóalanyok mindegyikéről nyilvántartást vezet. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a héabevallás helyességét.

(2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást kérésre a fogyasztás szerinti tagállam és az azonosítót kiadó tagállam rendelkezésére kell bocsátani elektronikus úton.

Az azonosítót kiadó tagállam határozza meg azt az időszakot, amelynek során a Közösségben nem letelepedett adóalanynak meg kell őriznie a nyilvántartásokat.

* A Tanács 2008/55/EK irányelve (2008. május 26.) az egyes lefölözésekből, vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról (HL L 150., 2008.6.10., 28. o.).

30. A XII. cím a következő 7. fejezettel egészül ki:

„7. FEJEZET

Az importra felszámított héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások

369y. cikk

Amennyiben a legfeljebb 150 EUR tényleges értékű csomagban importált termékek címzettje nem a termékimportra vonatkozó szokásos rendelkezések – többek között a 94. cikk (2) bekezdése szerinti csökkentett héamérték – alkalmazása mellett dönt, az import szerinti tagállam a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személy számára engedélyezi az azon termékek behozatalára felszámított héa bevallására és befizetésére vonatkozó különös szabályozások igénybevételét, amely termékeknek a feladása vagy a fuvarozása abban a tagállamban fejeződik be.

369z. cikk

(1) E különös szabályozás alkalmazásában a következők irányadók:

- a) a termékek címzettje felel a héa befizetéséért;
- b) a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személy felelős a héa termékek címzettjétől történő beszedéséért.

(2) A tagállamok előírják, hogy a termékeket a Közösség területén belül vám elé állító személynek megfelelő intézkedéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a termékek címzettje a helyes összegű adót fizesse be.

369za. cikk

A 94. cikk (2) bekezdésétől eltérve az import szerinti tagállamban alkalmazandó szokásos héamérték alkalmazandó e különös szabályozás alkalmazásakor.

369zb. cikk

(1) A tagállamok lehetővé teszik, hogy az e különös szabályozás alapján beszedett hía elektronikus úton benyújtott havi árunyilatkozatban bejelenthető legyen. Az árunyilatkozat tartalmazza a vonatkozó naptári hónapban beszedett hía teljes összegét.

(2) A tagállamok előírják, hogy az (1) bekezdésben említett héát az importot követő hónap végéig be kell fizetni.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az e különös szabályozást igénybe vevő személyek az import szerinti tagállam által meghatározandó ideig nyilvántartást vezessenek az e különös szabályozás hatálya alá tartozó ügyletekről. A nyilvántartásnak kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a fogyasztás szerinti tagállam adóhatósága ellenőrizni tudja a bevallott hía helyességét, és a nyilvántartást kérésre elektronikus úton az import szerinti tagállam rendelkezésére kell bocsátani.”

3. cikk

A 2009/132/EK irányelv módosítása

2021. január 1-jei hatállyal a 2009/132/EK irányelv IV. címét el kell hagyni.

4. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb 2017. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok legkésőbb 2020. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

A tagállamok 2018. január 1-jétől alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 1. cikkének megfeleljenek.

A tagállamok 2021. január 1-jétől alkalmazzák azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelv 2. és 3. cikkének megfeleljenek.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*